

Pentecosta

Cicle C primera

L'Esperit per a tots

En la primera lectura del dia de Pentecosta es llegeix el fragment del llibre dels Fets dels Apòstols que narra la irrupció de l'Esperit Sant sobre la comunitat reunida dels deixebles de Jesús. Cal estar atent als detalls de la narració a fi de no quedar atrapats en una lectura historicista del text.

La irrupció de l'Esperit Sant és sobtada i violenta. Es diferencia de la davallada sobre Jesús en el moment del baptisme, que es produeix d'una manera suau i poc espectacular. La ventada violenta pot ser un indicatiu que els deixebles no han posat fàcil la presència de l'Esperit i aquest ha hagut de forçar la situació amb una irrupció sobtada i una ventada que bandeja els obstacles interposats entre l'Esperit i els deixebles.

Els deixebles es trobaven asseguts. La posició d'assegut és la posició de la inoperativitat. Més endavant (Ac 2,14), Lluc explicitarà que Pere es posa dret. El canvi d'assegut a dret és la conseqüència lògica de la força atorgada per l'Esperit.

Les llengües de foc es distribueixen sobre cadascun dels que estan units. Tots reben del do de l'Esperit. Aquí no hi ha monopolis. La totalitat de la comunitat rep el do i el benefici. L'Esperit es dona en plenitud, sense fragmentacions, és a dir, cadascun el rep en la seva totalitat, no com una participació d'un Esperit que es reparteix, rebent-ne cadascun una mica.

Pentecosta és l'anti Babel. El relat de la torre de Babel (Gn 11,1-9) acaba fent esment de la confusió que Déu va posar en el llenguatge de tota la terra i la posterior dispersió dels homes. La presència de l'Esperit provoca

que la confusió es capgiri i es produeixi el retrobament dels pobles. S'inicia així una nova situació en què els homes poden comprendre, cadascun des de la seva pròpia situació, el llenguatge únic de l'alliberament que, per l'Esperit, ens arriba de Jesús.

Josep Rius Camps mostra molt encertadament que l'enumeració dels diferents pobles és una gran composició que mostra la universalitat dels pobles. Aquesta universalitat es mou en la dimensió del temps i de l'espai. Els tres primers són els pobles del passat: parts, medes i elamites, imperits de l'antic orient gairebé desapareguts. Una altra terna: forasters de Roma (subdividits en jueus i prosèlits), els cretencs i els àrabs són els pobles del futur. Aquestes dues ternes, passat i futur, encerclen el present descrit pels territoris que ressegueixen els quatre punts cardinals. L'Esperit estableix els mecanismes a fi que el missatge de Jesús sigui universalment conegut. Però, el llibre dels Fets mostrarà que aquest no serà un objectiu fàcil d'aconseguir.